

Am tras o gură de aer

Am tras o gură de aer
și te-am așteptat acolo de unde
spuneai că îți poți cumpăra aripi de fluturi diurni
de când în gradina ta primul ghiocel a însemnat
un scurt somn fără plapumă.
plimbările actuale prin dumbravă printre stejari
care adăpostesc sticleți - deși aceștia nu preferă
niciun tip de arbori - mi-au amintit picioarele tale
desculțe mergând la fel de comod ca ale pisicii
când e pregătită să sară pe un porumbel -
așa calci tu printre frunzele crăpate.
îmi repeți absorbită, vrei să simți razele soarelui cum pâlpâie
în ochii tăi la fiecare pas,
dar nu e destul niciodată, și îți spun, nu îl poți captura definitiv,
și îți mai spun, n-aș putea să-ți ofer caldura lui de primăvară
așa cum se disting îndrăgostiții pentru prima dată,
îți pot spune doar despre orele fixe pe care le prind
și cum ar putea acestea să influențeze viața. deocamdată
ne așezăm pe firicelele de iarbă care mă gâdilă ca un covor
minimalist de la ikea.
ziua s-a lungit și noi abia am început-o deodată cu agricultorii
și vitamina D.